SPEAK FOR 400RSELF!

Understanding Shomei'a K'Oneh

SCENARIO:

After a great night of singing at the Tisch, Friday night programming, and bonding on the walk home, your house wakes up a little late on Shabbat morning. Everyone rushes to get ready, but by the time you all get to shul it's already 9:30. After stopping by the breakfast room to see if there's any more donuts left out, you enter Shul while the rest of the people are praying the Shemoneh Esrei (silent prayer service, basically a one-on-one conversation with God).

You begin your Shmoneh Esrei and very quickly the Chazzan begins the public repetition. You realize that very soon he'll be getting to Kedusha, that point when everyone joins together to praise God using three very important phrases:

ָקָדושׁ. קָדושׁ ה' צְבָאות. מְלא כָל הָאָרֶץ כְּבודו:

Holy, holy, holy is Hashem, Lord of awesome armies; the whole world is full of His glory.

בָּרוּךְ כְבוד ה' מִמְּקומו:

Blessed is the Glory of God from His place.

יִמְלֹךְ ה' לְעוֹלָם. אֱלֹהַיִּךְ צִיּוֹן לְדר וָדר. הַלְלוּיָה:

May Hashem reign forever - your God, O Zion - for each and every generation; praise Hashem

What should you do? Should you continue your own personal prayer, basically ignoring the public praise of God? Should you stop reciting your own personal Tefilla and recite the phrases along with the rest of the Shul, in which case you've interrupted your one-on-one audience with the King? Frozen by indecision, you wait as the Chazzan gets closer and closer to the Kedusha...

WHAT DO YOU DO???

2-RASHI

הללויה בפחיחתו ואפילו לבקאין:

אומרים פללוים מכאן למי שגדול

מקרם (ח) שעונם פחריו כלנים .

ממה שטהגין עכשיו לענות עוד הלטיה

פמם שניה ושאר הלל קורץ כולן

עמו אנו למידין חקנה הראשונה מי

סומך על המקרא דיו לעטת הללויה

הללויה למי שאיט בקי : סום מומר סודו . והן שותקין ואחר כך שונין :

שבוה החזיקו שלא תשחכת מקנה הראשונה למי שאינו גומר :

סום מומר מנם וסם מומרין מפריו מנם . וחין זה מרחשי פרקים

בזה החזיקו להיות סימן לעיקר תקנה למי שכומך על המקרת שפעמים שלריך לענוח אחריו כל דבר ודבר שהוא אומר והיכי דמי כגון מי שהיה קטן מקרת אומו כדמנן במחנימין: פוא אומר אנא פ' סללימא נא. והן שומעין ואחר כך שנין סימן זה החזיקו לדעת שהרולה לכפול את ההלל כופל כמו שזה נכפל

שהרי שומע כעונה כדלקמן ואלו שומעין ועונין הרי זו כפילה

וכל הני מכאן דקאמר רבא מכאן לקטן המקרא כו' מכאן

שאם בא לכפול לאי דווקא דהוא הדין נמי מלי למילף איפכא מאנא הושיעה נא שאם כא לכפול ומאנא הלניחה נא לקפן

המקרא אלא אשמעינן שלא על חנם החזיקו אלו שגומרין אם ההלל לפטח דברים הללו אלא כדי ללחוד מהם חהטח

שתקנו נביחים לישראל : סום פומר ברוך כבם וסם פומרים

בשם ס' . ובברוך הבא סומכין עליו ואין שונין לא החיבות

עלמן ולא הללויה מכאן כלמד לשאיט יודע לא לקרות ולא

לעטת אם שמע וכיון לבו לשמוע אף על פי שלא ענה ילא וכן למחפללין בלבור ושליח לבור אומר "קדיש או יהא

שמיה רבא ישחקו בחפלתן וישמעו בכוונה והרי הן כעונין וכשינעור הקרושה יחזרו לחפלתן וכן יסד רב יהודאי גאון

בעל הלכות גדולות: מכימים . כמשמעו: וספרים . מלמדי

1-GEMARA

3-TOSFOT

הש"ם

לולב הגזול סוכה

76

סלכסה ביכרסה. הלכות בדונות: ממנסגה דסלילה. ממה שאט רבא היו טלם בקיאים בהללוהיו טולם קוראים את רואים שטהגין עכשיו בימיט בבתי כנסיות כדמפרש ואזיל שהיו

פת ב מיי מיא מהי ההגל עם שליח לבור כמו שאנו קוראים עבשיו ולא היו סומנים עליו בינוש הפנה אם במיי מיא מהי בעל כל כדפירש בקונטרם אל של שנהגו לשטת בהכך דוכתי דמפרש במוך אוד אחריו וחוזרין וקורין עמו עד אול אל משיש לא היי מיים לא המשישה לא חליה משום לא חלא המשישה לא חלא המשישה לא חלא המשישה לא חלא מהיים לא חלא המשישה לא חלא מהיים לא חלא המשישה לא חלא משיש היים בין וגדול מקרא המיים בין וגדול מיים בין וגדו כקריאת הראשונים שהיו עונים

הללויה על כל דבר כדאמריכן במחניחין דהכא ובסומה (דף ל:) אומר <u>"הללו</u> עברי ה' והן אומרין הללויה האים אומר רכא ממנהג של מכשיו אט מבאן שאם היה גדול מקרא אותו עונה ^{קג} ומרים מהו מיקר קריאת הלל למדים מהו עיקר קריאת הלל כשתיקטהו תחילה לפי שהכל חייבין בקריחתו ואין הכל בקיחין בי חקט אחד קורא ואחרים שומעים והכל עונים מקלת ועכשיו שכל בני כנסיותיט בקיחין וקורין חיתו כוט ואעפ"כ עונין שתי פעמים הללויה והודו לה' ואכא מכאן אנו יכולים ללמוד מה תקט הראשונים לעטת למי שחין בקיחין ולבקיחין: סום אומר סללוים וסן אומרים סללוים מכפן שמנום לפנום כלנוים - ממה שאט טהגין שהמקרא פוחח בהללויה ואט שוחקין ועונין אחריו הללויה והוא שוחק ואין אנו מתחילין לקרות [נרטת מה:] שמו כסדר שאנו גומרים עמו שאר ההלל למדין אני מכאן שמניה לפנית

לוי משום בר קפרא מנין לשומע כעונה דכתיב °את (*הרברים) אשר קרא (*יאשיהו) נכניםום פומר סלנו עבדי כ' וסס [יי סידה] שליט בקי או בקי ואיט גומרו אלא

הלכתא "ניברתא איכא למשמע ממנהגא דהַלִילא הוא אומר הלְלויה והן אומרים הללויה מבאן שמצוה לענות הללויה הוא אחריו הללויה הוא אומר הודו לה' והן אומרים הורו לה' מכאן שמצוה לענות ראשי פרקים אתמר נמי אמר רב חגן בר רבא מצוה לענות ראשי פרקים הוא אומר אנא ה' הושיעה נא והן אומרים אנא ה' הושיעה נא מכאן שאם היה קמן מקרא אותו עונין אחריו

מה שהוא אומר הוא אומר אנא ה' הצליחה נא והו אומרים אוא ה' הצליחה נא מכאו שאם בא לכפול כופל הוא אומר ברוך הבא והן אומרים בשם ה' ימכאן לשומע כעונה בעו מיניה מרבי חייא בר אבא שמע ולא ענה מהו אמר להו חכימיא וספריא ורישי עמא ודרשיא אמרו *שמע ולא ענה יצא מושו נט מו שבן פו משור וושע בן

וכי יאשיהו קראן והלא שפן קראן דכתיב ויקראהו שפן (את כל הדברים האלה) לפני המלך אלא מכאן לשומע כעונה ודילמא בתר דקראנהו שפן קרא יאשיהו אמר רב אחא בר יעקב לא סלקא דעתך דכתיב °יען רך לבבך ותכנע לפני ה' בשמעך (את הרברים האלה) בשמעך ולא בקראך אבר רבא לא לימא על כל דנר ודנר ולפינך החזיקו (ה) ידיה איניש ברוך הבא והדר בשם ה' אלא ענטיו נמנהג הזה למוון נהלו מלומים הלניה של איניש ברוך הבא והדר בשם ה' אלא ענטיו כי מנה מהקרא ולמטם הלניה ויני בחל ברוך הבא בשם ה' בהדרי (*איל רב ספרא מ" לדעת חקנה ראשונה ולא משחכת משונה אוני משה ממשה (נעני ניקני ירושונה זכח משפט : מישה : משחת בכל הלל לממון עליו ולעטח (כ) חים דים מלא ומי הללויה למי שאיט בקי : מוא אומר מודו . והן שוחקין ואחר כך שונין : כנוול במקה מלאן . שבראשי כריכין לעטת ראשי פרקים עלמן ולא או חום שני מג יריב בהלויה ומיהו אנן דנמרינן שליה לא לריכינן אלא פל כל זכר:

כי ישמע ה' הללו את ה' כל גוים הודו לה' כי טוב ושמא מהחלם הלל עד הודו פרק אחד מדלא עשה במנהגא דהלילא סימן לדבר עד הודו דבפרק ראשון הבא אחריו היה להם לעשות סימן זה ומה שטהגין עכשיו ששליח לבור אומר שלשה יאמרו נא והלבור עונין על כל אחד ואחד הודו ולא מליט מנהג זה בש"ם מ"מ נפקי מהכך קראי דשומע כעונה :

הרא אומר אנא ה' הושיעה נא והם אומרים אנא ה' הושיעה נא הוא אומר אנא ה' הלליחה נא וכו' . ואע"ג דאמרינן במגילה (דף כג.) אין מפסיקין בפסוק אלא לחיטקות הכא שאני שאמרוהו שני בני אדם כדאיתא בערבי פסחים (דף קים.) :

שבוע ונח ענה ינח. מי שחיט יודע נקרות ונח נענות חם שמע וכיון את לבו לשמוע אף על פי שלא ענה ילא וכן למחפללין בלבור ושליח לבור אומר קדושה או יהא שמיה רבא מברך ישחקו מהפלחן וישמעו והרי הן כעונין ולכשיגמור קדושה יחזרו לחפלחן וכן יסד רב יהודאי גאון בה"ג כדפירש בקונטרם וקשה מהא דאמריט פרק מי שמחו (נרכות דף כא:) אם יכול להתחיל ולגמור עד שלא יגיע שליח לבור לקדושה יתפלל ואם לאו לא יתפלל "וי"א שם כן במודים ולמה לן כולי האי יחפלל כדרכו ולכשיגיע שם ישחוק אלא ודאי אם היה שוחק היחה שמיעתו הפסקת תפלחו ומיהו שמא אע"ג דשומע כעונה מ"מ עונה עדיף ומנוה מן המובחר": אמר רבא לא לימא

ושם] אמר אביי האי מאן דמקרי חלילה לא ליקרי לדידה לא לחודיי ואבה [יבמי] לחודיה דמשמע אבה יבמי אלא לא אבה יבמי בבם אחם ולא ליקרי לדידיה לא לחודיה וחפלחי [לקחתה] לחודיה דמשמע חפלחי לקחחה אלא לא חפלחי לקחחה בפעם אחת אמר רבא אפסוקי חלכתא ניברתתא איכא מלתה לית לן כה ויש לומר דלכתר דשמע הכי מרכ ספרה סכרה למכםר כן החלל. למכםר כן החלל. דוא איםר חללויה והן

משחעי קרא בספר מלכים (ב כב): לא לימא איניש . מי יובה אפר מנכים ופן מנכים (כ כג): **כם לימם אינים**. מי אמרים חלטית סכאן שאין אחר מקרא אותו לא לימא ברוך הבא וינשים בינחים והדר בשם ה' דלא קיימא אזכרה אמילחא דלטיל ומיחזי כמוליאו לבטלה : ששפח לשנות האלייה.

עין סשפם נר מצוה פו א מיי פינ מסלי הלכתא ניברחה חיכה ומשתם מתוכנה דהלילה. בתקום של

אומו או קטן ומה שחין אנו טהגין עכשיו לעשות כן משום דמנהגא קרי ליה (וסיכא דנהוג נחג) והיכא דלא נהוג לא נהוג: דורא אימר הללויה. שליח לבור והלבור עונין אחריו הללויה והוא שומק עד שיעט והשחא איט מפרש היתך מברכין שנם הגבור חייבין לברך קודם שיתחילו ושמח כולם מברכין יחד ואף על פי שהצבור שוחקין עד שיפחח שליח לכור הלליה

אין לחוש בכך: בובאן שחם היה גדול מקרא אומו עוכין אחריו הללויה. ממתכי׳ שמעינן לה אלא מפרש והולך כל הלכחה דחיכה למשמע ממנהגה:

מכאן שמנוה לענות ברחשי הפרקים . פירש בקונערם מכחן שברחשי הפרקים נריכין לעטח ראשי הפרקים ולא סגי להו בהללויה משמע מתוך פירוש הקונטרם שבראשי פרקים עונין ראשי פרקים ולא יוחר ועל כל דבר חוץ מראשי פרקים [דיל כל דברי הספר] עוכין הללויה עד שיגמור את ההלל וכן פירש במתניתין ובסוף פרק כשם (סופה דף ל: ושם) לא משמע הכי דחניא בנמרא כילד אמרו ישראל שירה כנדול (ג) מקרא את ההלל והן עונין אחריו ראשי פרקים משמע שמתחילת הפרק עד סופו עונה ראש (ראש) פרק על כל דבר ודבר עד סופו וכן פרק שני שונה ראש פרק שני ועל כל דבר ודבר עד סופו וכן כולם כגון הללויה בלאת ישראל

ממלרים לא לע ה' לא לע אהבתי

ני" מהר"מ וכן אמרי" במודים ולמה לן

(עי' חוספות כרכות ד"ה עד וכו' האו יותר ככימור]

הנהות

הביח

רבינו חנגאל

תלמוד בבלי מסכת סוכה דף לח עמוד ב

1-The Gemara

הוא אומר ברוך הבא והן אומרים בשם ה' מכאן לשומע כעונה

The Chazzan recites: "Blessed is one who comes" (Psalms 118:26), and the congregation recites the rest of the verse: "In the name of Hashem" (Psalms 118:26), in response. From here is the source of the halacha that the halachic status of one who **hears** a passage recited is equivalent to that of one who **recites** it, as the congregation fulfills its obligation even though the people not repeat the entire verse. This is called Shomei'a (he who hears) K'Oneh (is as if he responded).

בעו מיניה מרבי חייא בר אבא שמע ולא ענה מהו אמר להו חכימיא וספריא ורישי עמא ודרשיא אמרו שמע ולא ענה יצא

Based on this halacha, the Gemara relates that the Rabbis raised a dilemma to Rabbi Chiyya bar Abba: If a person heard a passage recited and did not recite it himself, did he fulfill his obligation or not? Rabbi Chiyya bar Abba said to them that the Sages, and the schoolteachers, and the heads of the nation, and the speech-givers said: One who heard a passage recited and did not recite it himself fulfilled his obligation.

2-Rashi's Opinion: (Rabbi Shlomo Yitzchaki, 1040-1105. Wrote commentaries on the written Torah (24 books of Tanach) and the Gemara, making these basic works accessible to the average everyday Jew)

וכן למתפללין בצבור ושליח צבור אומר קדושה או יהא שמיה רבא ישתקו בתפלתן וישמעו בכוונה והרי הן כעונין וכשיגמור הקדושה יחזרו לתפלתן וכן יסד רב יהודאי גאון בעל הלכות גדולות:

... And similarly, when praying with a Minyan and the Chazzan is saying Kedusha or Y'hei Shmei Rabba...(May Hashem's great reputation spread...), you should be quiet (pause your own prayer) and pay attention to the Chazzan. This way, you'll get credit as if you answered. When Kedusha is finished, you can return to your own prayer. This is the opinion of Rabbi Yehudai Gaon.

3-Tosfot's Opinion: (A school dedicated to understanding the Talmud in a broad sense. Influential members of this school include Rashi's grandchildren and sons-in-law)

אם היה שותק היתה שמיעתו הפסקת תפלתו

In the case that Rashi is discussing, the person in the middle of davening who tries to use Shomei'a K'Oneh (listening to the Chazzan to count as if he responded himself) will have interrupted his Shmoneh Esrei!

Applications:

- 1. I'm listening to a friend make Hamotzi on Shabbat, and I realize that he spoke after finishing the Bracha but before taking the bite he needs to make a new Bracha on his bread! But do I?
- 2. I'm listening to a friend make HaMotzi on Shabbat, and after he finishes his Bracha I turn to the person next to me and make a random comment about how cold it is in the room. Do I need to make a new Bracha on my bread?

- 3. Do I need to stand while listening to the Chazzan for Shmoneh Esrei? Especially if I'm planning on using his Shmoneh Esrei...Also, do I take my own 3 steps back and forth when starting and ending?
- 4. My friend is a Kohen who has never blessed the people on Yom Tov before, and he's nervous about doing it for the first time. Can he go up on the Bima (platform in front of the Shul) with the other Kohanim and just listen to them do it? (Background info: One of the Halachot is that the blessing must be made B'Kol Ram, in a loud voice).
- 5. There is a Halacha that Sefirat HaOmer (counting between Pesach and Shavuot) must be done by every individual (rather than the Beit Din-Jewish court-counting for everyone, like what was done by Shemitta). Can you use Shomeia K'Oneh, or is that considered having someone else count for me?
- 6. Can I listen to a friend make the "Baruch Ata HaShem" part of a Bracha that he needs to make, and then I fill in the ending for a different Bracha that I need to make? For example, use the first half of someone's Bracha on reading the Torah for my Kiddush on Shabbat morning.

Why Do We Talk?

Megillat Kohelet, Chapter 3

ַלַכָּל זְמֶן וְעֵת לְכָל־חֲפֶץ תַּחַת הַשָּׁמֵיִם...

A season is set for everything, a time for every experience under heaven...

ָעֶת לְבַקֵּשׁ וְעֶת לְאַבֶּד עֶת לְשָׁמִוֹר וְעֵת לְהַשָּׁלֵיךְ:

A time for seeking and a time for losing, A time for keeping and a time for discarding;

ַעֶת לִקְרוֹעַ וְעֵת לִתְפּוֹר עֵת לַחֲשָׁוֹת וְעֵת לְדַבְּר:

A time for ripping and a time for sewing, A time for silence and a time to speak;

